

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ทำไมไม่มองดูกิเลสในหัวใจบ้าง

ก่อนจึงหัน

พระเท่าไรวันนี้ (๔๙ ครั้งผม) โนนนะฟังซิ ๔๙ เมื่อวานนี้ ๕๐ เเทอ (เมื่อวานนี้ ๔๘ ครั้ง) พระนับวันหนาแน่นเข้าทุกวันนี้ะ วัดนี้แน่น แยกพระแยกแฉกตลอดมาหนักมากนะ พระที่เข้ามาอยู่นี้ไม่ได้ดูข้อวัตรปฏิบัติ หลับหูหลับตา หลับหูหลับตาอยู่ แล้วหลับหูหลับตาไป ไปแล้วก็ซัดศาสนาทั่วบ้านทั่วเมือง พระเรานี้ซัดศาสนา แหมเวลานี้ยิ่งสลดสังเวชนะ พระกำลังกัดกันในเมืองไทย เราก็อสลดสังเวชเหมือนกัน เรียนมาในคัมภีร์เดียวกัน ท่านให้ชำระกิเลส ๆ มันทำไมถึงไปสั่งสมเอาตั้งแต่พิชแต่ภัยเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มศาสนา เดียวนี้พระกำลังรบกันในเมืองไทยดูเอาทำไมไม่เห็น

ทั้ง ๆ ที่ธรรมวินัยมีอยู่ ศาสดาองค์เดียวกัน ทำไมไม่มองดูศาสนา มองดูตั้งแต่ยศแต่ลาภ แต่ความร่ำความรวย ยศถาบรรดาศักดิ์ ออยากปรากฏชื่อลือลือนามเด่นดวงอย่างเดียว อันนี้มันพวกมูตรพวกคุณ พระพุทธเจ้าสอนให้ชำระให้หมด เวลานี้พระเรากำลังเป็นหมาหาโอดใส่มูตรใส่คุณ วิ่งเต้นนั่นวิ่งเต้นนี้ลูกลึกลอนจนดูไม่ได้นะพระเราเวลานี้ หาซื้อหาเสี่ยหาเพื่อนหาฝูงหาคะแนน เพื่อจะโจมตีกันนั้นแหละ หัวโล้น ๆ ด้วยกันนี้จะโจมตีกัน จะเอาศาสนาตกลงแล้วซัดศาสนา เราสลดสังเวชนะ

ที่เราสอนโลกมานี้เราไม่มีอะไรกับโลกเลย คิดดูซิสอนมาได้ ๔ ปีแล้ว ทุกอย่างบริสุทธิ์เต็มที่ ๆ เงินทองข้าวของได้มามากน้อยทุ้มลงหมด เราไม่เคยสนใจแม้สตางค์หนึ่งนะสำหรับตัวเราเอง แล้วสอนโลกก็สอนอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยไม่ได้หยุดได้ถอยเลย แล้วพวกเราซึ่งเป็นลูกศิษย์ตาคัดหัวโล้น ๆ โคนคิ้วด้วยกัน ทำไมไม่มองดูธรรมในหัวใจบ้าง กิเลสในหัวใจมันก็ไม่ดู พระในเมืองไทยของเรานี้กำลังเตรียมกัดกันนะเวลานี้ ให้ประชาชนญาติโยมเขาสลดสังเวช

พระเราเป็นผู้นำของชาติบ้านเมืองเกี่ยวกับเรื่องศีลเรื่องธรรม แล้วเวลานี้กำลังเริ่มกัดกัน ยกพรรคยกพวกใส่กัน เราไม่มีเขี้ยวเราพูดจริง ๆ เราไม่มีสิ่งเหล่านี้ แพ้ชนะเราไม่มี แต่เมื่อมาเจอเข้าอย่างนี้จั่ง ๆ แล้วมันสลดสังเวชมากนะ พระเราทำไมถึงหยาบโลนขนาดนั้น โอ้ย ไร่เรื่องยศเรื่องลาภเรื่องชื่อเสียงโด่งดังยิ่งกว่าศาสดาองค์เอกละนะเวลานี้ มูตรคุณมันจะยกเข้าไปทับหัวพระพุทธเจ้าแล้วนะ มูตรคุณนี้ ไร่เศษไร่เด็นทั้งหลายนี้ เวลานี้กำลังเป็นบ้ากันพระ เราสลดสังเวชจริง ๆ พระเรามันเป็นยังไงทำให้ประชาชนเขาหัวเราะ เขาสลดสังเวชนะ ทั้ง ๆ ที่พระเรานี้บวชมาเรียนธรรมวินัย เพื่อจะปฏิบัติศาสนาตามหลักธรรมวินัยให้เป็นที่ร่มเย็นแก่ตนเองและผู้อื่น แล้วทำไมจึงกลายเป็น

เป็นสิ่งสมฟินสิ่งสมไฟ สิ่งสมส้วมสิ่งสมถาน เอามาโปะหัวพระพุทธรเจ้า โปะหัวพระทั้งหมดในประเทศไทยนี้ เป็นหมากัดกัน

เราทั้งหลายรู้แล้วยังว่า เวลานี้พระเรากำลังเริ่มเป็นหมากัดกันให้ประชาชนเขาดู มันน่าละอายไหมพระเรานะ มันหยาบโลนขนาดไหน โห้ย พลิกเพลงเปลี่ยนแปลงร้อย สันพันคมยิ่งกว่าโลกเขาก็คือพระหัวโล้น ๆ ที่กิเลสเต็มหัวใจมันนั่นแหละเวลานี้ จนดูไม่ได้นะ ดูไม่ได้จริง ๆ ถ้าจะไปดูกิริยาอาการการแสดงออกของพวกมูตรพวกคูถพวก ส้วมพวกถานเต็มหัวใจพระเถรเรานี้ให้จำให้ตื่นะทุกคน

นี่ก็หลังไหลเข้ามาทุกวัน ๆ จะให้ผมสอนอะไร สอนก็เป็นอย่างนั้น ออกไปก็เป็นอย่างนี้จะให้ว่ายังไง อู๊ย สลดสังเวชจริง ๆ นะคราวนี้ เพราะเราไม่มีอะไร สอนโลกด้วยความไม่มีอะไรเลย แล้วไปเห็นไปเจอเอาจัง ๆ จะไม่สลดสังเวชยังงั้นคนเรานะ

หลังจ้งหัน

เมื่อวานนี้ทองคำที่เขื่อนอุบลรัตน์ได้ ๑ กิโล ๔ บาท ๒๙ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖๗๖ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๑,๖๐๐,๐๐๐ บาทพอดี รวมยอดทองคำทั้งหมดได้ ๔,๗๘๐ กิโล

เราหายใจแฉ่ม ๆ นะหายใจเพื่อชาติ หายใจแฉ่ม ๆ อยากให้มีความแน่นอน มั่นคงขึ้น เพื่อทัดเทียมกับโลกนอกเขา เราก็คือชาติของเรา เขาเป็นชาติของเขา บ้านนั้นมาดูบ้านนี้ คักดีศรีดีงามพอพิดพอเหวียง เมืองนั้นมาดูเมืองนี้ ประเทศนั้นมาดู ประเทศนี้ มันก็แบบเดียวกัน ชาติไทยเราก็คือเป็นชาติเต็มตัว ชาติเขาก็ชาติหนึ่ง ชาติเราก็คือชาติหนึ่ง ชาติต่อชาติมาสัมผัสสัมพันธ์กันเกี่ยวข้องกัน ถ้าชาติของเราด้อยกว่าเขาถึง เขาจะยืมรับเรา เราก็คือใจไม่ได้นะ ยืมรับด้วยความเมตตาว่าชาติไทยของเราอ่อนโยบ แยกมาก เขายืมรับด้วยความเมตตา ไม่ได้ยืมรับด้วยอย่างอื่น เมตตาว่าอ่อนมาก เราถึงจะน้อมรับความเมตตาเขา ยกมือไหว้รับกันนี้นะ ภายในใจอ่อนโยบ ๆ นี้น้อยหน้าตรง นี้ เพราะฉะนั้นเราจึงพยายามไม่ยากให้เป็นแบบน้อยหน้าต่อเขา บ้านเขาบ้านเราพอ พิดพอเหวียง เสมอต้นเสมอปลายไปด้วยกัน คบค้าสมาคมกันด้วยความสนิท ถ้าเราด้อยกว่าเขาคบเขา ถึงเขาจะดีต่อเราเท่าไรก็ตาม เราก็คือไม่สนิทใจอยู่นั่นแหละ นี่ตรงนี้ ตรงสำคัญ เราจึงเรียกว่าหายใจแฉ่ม ๆ เพื่อชาติไทยของเรา อุตสาหัพยายามทุกด้าน ทุกทางด้วยความเมตตาล้วน ๆ แทรกตลอดครอบคลุม

ถ้าได้ทองคำถึง ๑๐ ตันแล้วเราจะพอใจ ค่อนข้างภูมิใจ เพียงขนาด ๕ ตันนี้เราก็ค่อนข้างหายใจใกล้ครึ่งปอดไปแล้วละ เพราะเราไปดูทองคำเอง ชักใช้ไล่เลียทุกอย่าง ละเอียดลออหมด จึงได้ออกมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบว่า สมบัติของเรานี้น้อยมาก หัวใจของชาติไทยเราคือทองคำเป็นจุดสำคัญ และมีน้อยอยู่มาก เพราะ

ฉะนั้นจึงได้อุตสำหรับพยายามตะเกียกตะกาย เช่นอย่างไปกรุงเทพฯคราวนี้ แน่เราก็บอกไปกรุงเทพฯคราวนี้ทองคำกับดอลลาร์เป็นคู่เคียงกันไป คือจิตของเรามุ่งต่อทองคำกับดอลลาร์ เพราะอันนี้เป็นสมบัติที่จะออกแขกบ้านแขกเมืองคืออันนี้เอง เราก็บอกให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบเรื่อยมาเราไปกรุงเทพฯคราวนี้ว่า ทองคำกับดอลลาร์เป็นคู่เคียงกันไป ค่อนข้างได้มากอยู่คราวนี้ เราก็พอใจ ส่วนเงินสดนั้นจะได้มากน้อยเท่าไรไม่ค่อยถือสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าทองคำกับดอลลาร์ เพราะอันนี้เป็นจุดที่จะออกแขกทั่วโลก จุดนี้จุดสำคัญมาก เราจึงเน้นหนัก ๆ ตลอดเวลา ได้เตือนพี่น้องทั้งหลาย

บัญชีโครงการช่วยชาติดูเหมือนหลวงตาถอน ๓ ครั้งเท่านั้น ครั้งหนึ่ง ๘๐๐ ล้าน ครั้งที่สอง ๑๕ ล้านซื้อทองคำนำหนักเงิน ครั้งที่สาม ๑๐ ล้านซื้อดอลลาร์เพื่อสมทบเข้ากับการมอบทองคำเข้าคลังหลวงคราวที่แล้วนี้ เราถอน ๓ หนเท่านั้น คราวนี้จะถอนอีก อันนี้เราเอาไว้เป็นประจำเลย ส่วนเงินที่นอกจากนี้ไปแล้วนั้น เป็นบัญชีพื้นฐานเดิมของวัดเรา อันนี้ไม่เรียกว่าโครงการอะไร แต่ใช้อันนี้ตลอดนะ ใช้บัญชีของวัดเรา วัดเรานี้ถ้าพูดตามธรรมชาติแล้วก็เรียกว่า วัดเราเป็นพื้นฐานในการจ่ายตลอดเวลา โรงพยาบาล โรงร่ำโรงเรียนอะไรเหล่านี้มีแต่บัญชีของเรานะ เราไม่เคยไปถอนเอาเงินโครงการ

คำว่าโครงการ พี่น้องทั้งหลายระบุมว่าโครงการช่วยชาติเท่าไรเราจะเอาเข้ามาหมดเลย อันไหนที่เขาถวายเราตามอธยาศัยเรื่อยมาตั้งแต่สร้างวัด อันนี้ก็เข้าบัญชีนี้ตามเดิม ๆ ถ้าเป็นประโยชน์สำหรับเราองค์เดียวแล้ว แล้วแต่เราจะทำประโยชน์ให้สาธารณะ อันนี้เป็นพื้นฐาน พี่น้องทั้งหลายทราบไว้อย่างนี้นะ เงินโครงการช่วยชาติตกมาไม่ว่าจะเป็นเงินสด ไม่ว่าจะเป็นเช็คเราจะเข้าให้ ถ้าเขาบอกชื่อเกี่ยวกับเรื่องของเราโดยเฉพาะ ๆ ดังที่เขาถวายเรื่อยมาเป็นปรกตินั้น เราก็เอาเข้าบัญชีพื้นฐาน แล้วก็ออกช่วยชาติแบบเดียวกัน อันนี้ออกตลอดไม่มีหยุดมีขังที่ว่านี้

สำหรับเงินของเราเองไม่มีแหละ ที่ว่าเป็นของเราเราไม่มี เราช่วยชาติล้วน ๆ เลย ช่วยโลกล้วน ๆ ไปเลยเทียวเราไม่มีไม่ว่าอะไรก็ตาม ส่วนที่เราจะสั่งให้ไปซื้อนู่นนี่มาให้เราไม่เห็นมี ก็จะมีอะไรมันล้นปากล้นท้องอยู่ตลอดเวลา จะไปซื้อมาหาอะไร ก็เท่านั้นเอง ที่ไหนมันบกพร่องขาดเงินก็ลงที่จุดบกพร่อง ๆ ที่ไหนสมบูรณ์แล้วก็ปล่อยไว้ ๆ จากนั้นก็เฉลี่ยออกไปส่วนอื่นส่วนใด เช่น วัดอุไทยทานต่าง ๆ ที่เขาถวายมานี้แยกไปหาคนทุกข์คนจน โรงพยาบาล วัดวา บ้าง ถ้าเกี่ยวกับเรื่องบริหารของพระเราก็ส่งไปทางวัด ถ้าเกี่ยวกับสาธารณประโยชน์นี้เราจะส่งออกนอกทั้งหมด โรงพยาบาลที่ไหนที่เป็นจุดส่วนรวม ๆ เราจะส่งไปให้ ๆ ทั้งหมด สำหรับวัดเรานี้เราไม่มีอะไรที่จะ

เก็บ ไม่เก็บ เก็บไปหาอะไร เราไม่เคยสนใจเก็บ ได้มาเท่าไร ๆ ก็ส่ง ๆ ตลอด จ่ายไปหมดนั่นแหละ นี่เรียกว่าบัญชีพื้นฐานช่วยโลก ช่วยตลอดอันนี้

พี่น้องทั้งหลายให้พากันพิจารณาทุกคนนะ เป็นความจำเป็น หัวหน้าพาจำเป็น บรรดาพี่น้องทั้งหลายไม่ควรจะเฉื่อยชานะ หัวหน้านี่คิดทุกแง่ทุกมุมก่อนที่จะมาประกาศออกใช้เพื่อพี่น้องทั้งหลายได้ปฏิบัติตามนั้น ได้คิดเรียบร้อยแล้ว ๆ เราไม่ได้ทำสู่มสู่มทำ เงินทุกบาททุกสตางค์ที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมา เราถึงแน่ใจตลอดมาว่า บริสุทธิ์เต็มที่ จะจ่ายมากจ่ายน้อยเรามีเหตุผลทุกอย่างไม่ใช่จะจ่ายชู้ ๆ อย่างนี้เราไม่เอา เราทำไม่เป็น เพราะฉะนั้นใครจะมาทำสู่มสู่มทำกับเราจึงทำไม่ได้นะ ลงว่าทำได้ทำแล้วจริงตลอดเรา ไม่มีเอนเอียงนะ จริงตลอดเลย

เช่นอย่างช่วยบ้านช่วยเมืองนี้ก็จริงตลอดเลย อะไรจะมาทำลายไม่ได้ สมบัติที่จะเข้าจุดไหน ๆ เราจะเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เอง จึงว่าบริสุทธิ์เรื่อยมา ถึงขนาดที่ว่าประกาศได้เลย เช่น เราจะเขียนประวัติศาสตร์ของเราในการช่วยชาติคราวนี้ จะเขียนประวัติเรื่องเกี่ยวกับการบริจาคเงินของพี่น้องทั้งหลายผ่านเรา นี้ก็เขียนได้เลยเช่นเดียวกันว่าบริสุทธิ์เต็มเหนี่ยวไม่มีสงสัย อาจจะพูดได้ว่า มีครั้งนี้ครั้งเดียวเท่านั้นก็ได้ เพราะเราอาจหาญมากทีเดียวว่า การบริจาคในบุคคลจำนวนมากทั่วประเทศไทยของเราผ่านเราคนเดียว ธรรมดา มันจะรั่วไหลแตกซิมไปไหนต่อไหน จะเข้าไปจุดที่ต้องการก็บาทก็ไม่ทราบ แต่ของเราไม่เป็นเช่นนั้น ร้อยทั้งร้อยผิง ๆ เลย นี่เราปฏิบัติต่อชาติบ้านเมืองของเราด้วยความเมตตาสงสารอย่างยิ่ง เราทำอย่างนี้จริง ๆ เราไม่ได้ทำเล่น

เพราะฉะนั้นเวลาจะประกาศถึงเรื่องการรับบริจาคของพี่น้องทั้งหลายเข้าสู่จุดส่วนรวมคือคลังหลวงแห่งชาติของเรา นี้จะประกาศว่าบริสุทธิ์เต็มเหนี่ยว พูดได้เลยเราไม่สะทกสะท้าน ในหัวใจของเราไม่มีอะไรเป็นมลทินว่าตรงนั้นเราบกพร่องเราไม่มี เพราะการที่จะจ่ายแต่ละบาทแต่ละสตางค์นี้เราพิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยออก ๆ ไม่ว่าจะมากกว่าน้อย เช่นอย่างรถมาอย่างนี้ รถมาเท่านั้น นั่นจ่ายแล้วเหตุผลพร้อมแล้ว จ่ายตามนั้น ๆ ไปอย่างนี้แหละ ถ้างลั่นคำว่าให้ถึงไหนถึงกันเลย ถ้ายังไม่ให้ก็แสดงว่าเหตุผลยังไม่ลงรอยกัน ก็รอไปเป็นจังหวะ ๆ จนกว่าเหตุผลลงเรียบร้อยแล้วก็ลงกันเลย ๆ อย่างนี้ละเราปฏิบัติ เราปฏิบัติอย่างนี้ตลอดมาขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบ

นี่ตอนบ่ายกะว่า ๒ โมง ๑๕ นาทีก็จะออกไปกุมภวาไปเทศน์ที่สวนลิง บ่าย ๓ โมงเริ่มเทศน์ เทศน์แล้วประมาณ ๔ โมงกว่าก็มา อย่างมากคงไม่เลย ๕ โมงเย็น กลับจากโน้น ๕ โมงเย็นมาถึงนี้ก็แค่ ๓๐ นาที เรากำหนดถูกหมดเพราะทางเหล่านี้เราเคยไปแล้ว ที่ไหนประมาณเวลาเท่าไร ๆ เข้าใจหมด จากนี้วันที่ ๒๑ ไปโคราช วันที่ ๒๕

เขาใหญ่ ค้างคืน วันที่ ๒๖ ไปปราจีน ค้างคืน เช้าวันที่ ๒๗ กลับวัด วันที่ ๓๐ วัดกกดู่
หนองวัวซอ วันที่ ๓๑ วัดโนนนิเวศน์ อุดร ไม่ว่างนะเรา

วันที่ ๑ พัก จากนั้นก็จะเตรียมไปกรุงเทพอีกแล้ว วันที่ ๑๑ เมษา นี่เป็นวันเริ่ม
งาน เวลา ๑๑.๐๐ น.คือที่แรกเราทั้งหลายก็ทราบทั่วกันว่าเป็นวันที่ ๑๒ เมษา เพราะ
เป็นวันครบรอบการช่วยชาติในวันนั้น เริ่มต้นตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษา ๒๕๔๐ หรือไง ปีนี้
เป็นปีที่ ๔ ก็จะเอาในวันที่ ๑๒ แต่พอดีท่านนายกท่านจะมางานนี้ด้วย เราก็ไม่ได้เชื่อ
เชิญท่าน เป็นอัยการของตัวเอง ท่านอยากมาในงานนี้ด้วย แต่ถ้ามาวันที่ ๑๒ มันจะ
ขัดกันกับไปจีน ท่านว่าอย่างนั้น เลยขอย่นมาเป็นวันที่ ๑๑ เสีย คือวันที่ ๑๑ นี่เป็นวัน
งาน ๑๑ โมง กำหนดเวลาเสียด้วยนะ พอจากงานนี้แล้วท่านก็ไปธุระของท่านอีก จาก
นั้นก็ไปประเทศจีน นะ วันที่ ๑๒ ไปจีน เราเลยย่นเอาตามอัยการของตัวเอง เพราะ
เป็นอัยการของตัวเองอยากมาเอง เราก็อนุโลม เราก็บอกแล้วว่างานนี้ไม่จำเป็นอะไร
ท่านนายกจะไปไหนก็ได้ไม่มีอะไรขัดข้อง ท่านอยากมาว่างั้น ตกลงก็ย่นตามเวลาที่
ท่านอยากมา วันที่ ๑๑ เมษา เวลา ๑๑ นาฬิกาเริ่มงาน พอหลังจากนั้นท่านก็จะไป ให้
กรุณาทราบไว้ตั้งแต่บัดนี้ละ ระยะเวลาที่หมุนตัวแหละเรา

วันนี้ก็ได้พูดถึงเรื่องการช่วยชาติ ขอให้พี่น้องทั้งหลายถือเป็นน้ำหนักแห่งชาติ
ของตัวเองเสมอกันนะ ใครมีมากมีน้อยให้ต่างคนต่างบริจาค แล้วหนุนเข้าไป ๆ เพราะ
เราอยู่ในท่ามกลางแห่งโลกสมมุติ เขาก็เป็นเขา เราก็เป็นเรา บ้านเขาบ้านเรา เมืองเขา
เมืองเรา ประสับประสาณกันอยู่ ให้มองดูหน้ากันได้ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ด้วยความ
มีศรัทธาดีศรีดีงามเสมอกันคนเรา เขาก็เป็นเขา เราก็เป็นเรา ต่างคนต่างเป็นเขาเป็นเรา
ร้อยเปอร์เซ็นต์ด้วยกันแล้วเข้ากันได้ด้วยความสนิท จิตใจสนิทสนมต่อกัน ไม่มีการดูถูก
เหยียดหยามหรือด้อยอะไร ๆ พอที่จะมองหน้ากันไม่ทั่วถึง

เพราะฉะนั้นเราจึงหนุนชาติไทยของเราขึ้นทุกอย่าง เพื่อเป็นการสนับสนุนความ
สมัครสมานสามัคคี ความนับถือซึ่งกันและกันให้สม่าเสมอทั่วหน้ากัน นี่ที่เรารักษาชาติ
ของเราเรารักษาอย่างนี้ละ จึงต้องได้เน้นหนัก ๆ ในสิ่งที่จะทำชาติไทยของเราให้มีศรัทธา
ศรัทธาดีศรีดีงาม ก็คือสมบัติของชาติที่สำคัญมาก อยู่ในคลังหลวงใครก็ทราบ นั่น สมบัติอยู่ใน
คลังหลวง อานุภาพแห่งสมบัติมีมากมีน้อยจะแสดงออกไปให้โลกภายนอกได้รู้ นี่คือหัว
ใจของชาติไทยเรา เวลาที่ยังรู้สึกว่าจะบอบบางอยู่มาก เราได้ขนาด ๕ ตันนี้ เราก็พอใจพอ
สมควรแล้วแหละ แต่ที่จะให้เราพอใจขึ้นไปอีกนั้น ถ้าได้ ๑๐ ตัน เราพอใจ เพราะเรา
ไปดูทองคำเอง อันนี้เป็นจุดที่เรามุ่งหมายอย่างยิ่ง

ที่นี้ดอลลาร์ในคลังหลวงเราก็ได้ ๖,๕๗๘,๐๐๐ ดอลลาร์ อันนี้ก็เป็เครื่อง
สนับสนุนเกี่ยวกับธนบัตรพิมพ์ธนบัตรออกใช้ ถ้าเรามีเงินดอลลาร์มากเราก็พิมพ์

ธนบัตรของเราออกใช้ได้มากนี่อันหนึ่งนะ แล้วก็มีความเชื่อถือของเมืองนอกอีกด้วย
นี่อันสำคัญ

ส่วนทองคำนั้นเป็นหัวใจของชาติ ไม่ได้แจกจ่ายไปไหน ไม่ขึ้นดอกเบี้ยไม่ขึ้น
แต่เสมอดันเสมอปลายอยู่ในนั้นเป็นหัวใจของชาติทั้งชาติอยู่กับทองคำ ที่นี้เงินกึ่งแขนง
ของชาติที่จะจับจ่ายใช้สอยได้มากน้อยก็มาขึ้นอยู่กับดอลลาร์ ถ้าเรามีดอลลาร์มากเราก็
พิมพ์ธนบัตรออกใช้ได้มาก กรุณาให้พี่น้องทั้งหลายทราบตามนี้ นี่เป็นจุดมุ่งหมายของ
ชาติไทยเรา

เวลานี้การค้าการขายในเมืองไทยเราเท่าที่ทราบมา ก็รู้สึกว่าขยับเขยื้อนขึ้นเรื่อย
ๆ เวลานี้ยังเป็นจังหวะที่รอ นี่รัฐมนตรีคลังพูดว่ายังรอ แต่รอไม่ใช่รอที่จะลดลง รอที่จะ
ก้าวขึ้น แต่ก่อนมีแต่จะลดทำเดียว รอที่รอเพื่อจะลดตุ้มลง ๆ เดียวนี้รอที่จะก้าวขึ้น รัฐ
มนตรีคลังพูดแล้วถูกหมดเลย เพราะเรื่องการเงินอยู่ในอำนาจของเขาหมด เขาจะรู้
หมด เวลานี้ก็เรียกว่าลักษณะที่วาร์รอ ๆ ให้ลดนี้ไม่ลด รอกำลังจะก้าวตามจังหวะ
ประมาณเดือนนั้น ๆ จะก้าว เขาคำนวณไว้เรียบร้อยหมดแล้ว ก้าวก็ก้าวเพราะความ
ชวนชวยของพี่น้องชาวไทยเราหนุนกันมา ๆ นั้นเอง ทางด้านอื่น ๆ ก็หนุนเข้ามา ให้
กรุณาทราบตามนี้

วันนี้ก็เทศน์เพียงเท่านี้ก็เห็นจะพอแล้วนะ

(กระผมอยู่หน่วยปฏิบัติการลุ่มแม่น้ำโขง จะสร้างอนุสาวรีย์ของกรมหลวง
ชุมพรเขตอุดมศักดิ์)

เป็นราคาเท่าไรละ

(ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาทครับ)

เอาให้เลย (สาธุ ๆ) ก็อย่างนั้นแหละจะว่าไง ก็กรมหลวงชุมพรท่านเป็นพ่อของ
ประเทศไทยใช้ไหมละ ท่านเป็นพ่อของประเทศไทย กรมหลวงชุมพร เพราะฉะนั้นถึง
รับกันปั้งเลย ชาติต่อชาติใส่กัน เรามุ่งต่อชาติเต็มเหนี่ยว ท่านเป็นพ่อแม่ของชาติ
เพราะฉะนั้นจึงเอาเลย ตกลงเอาเลย ให้เริ่มลงมือเลยนะ แล้วการประมวลพวงนายช่าง
อะไรต้องให้เป็นที่น่าใจนะ ให้เรียบร้อยทุกอย่างเลย คือเราทำต้องทำจริงจังให้ดีทุก
อย่าง สมพระเกียรติท่าน

(พอเสร็จแล้วจะมากกราบหลวงตาไปทำพิธีเปิด)

ให้อาณายช่างที่สมควร ๆ เป็นที่ไว้วางใจมาลงมือเลยนะ อย่งไรก็ตามพวกช่างที่
จะมาทำนี้ให้แน่นหนามั่นคง ให้ดีทุกอย่างนะ (มีแบบไว้แล้วครับ) มีแบบมันทำลด
แบบก็ได้ ทุกวันนี้ของปลอมมันมากกว่าแบบนะ เข้าใจไหม แบบนี้แบบจริงของปลอม
มันเต็มไปหมด มันแอบมากินแ่งนั้นกินแ่งนี้ กินทำกินลึบอยู่ในนั้นแหละ จึงต้องได้

ระวัง เริ่มได้ตั้งแต่บัดนี้แหละ หลวงตาถ่าลงว่าให้แล้วให้จริง ๆ ไม่ได้เหมือนใครนะ ถ่าลงตกลงปั๊บแล้วเป็นอันว่าลงกันเรียบร้อยแล้ว เอาเริ่มได้เลยว่้างั้น ถ่ายังข้องใจยังลงกันไม่ได้ให้หรือเสียก่อนนะ พิจารณาเสียก่อน กรมหลวงชุมพร ท่านเป็นพ่อของชาติไทยนี้ว่าใครควรจะให้เป็นอนุสาวรีย์

หลักใหญ่ที่เราเทศน์เมื่อวานนี้ที่เขื่อนอุบลรัตน์ เทศน์เกี่ยวกับเรื่องจิตตภาวนา เพราะเขาจะถ่ายทอดสด เราก็แย็บออกเป็นพิเศษ ๆ เพื่อจะให้คนทั่วไปในประเทศไทยเรา หรือเขาอาจจะส่งออกทางเมืองนอกก็ได้ เพราะเขาถ่ายทอดสด เราจึงเทศน์ธรรมะเมื่อวาน มีแย็บ ๆ ออกอะไรให้เขาได้พิจารณาบ้างเมื่อวาน เฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องภาวนา

พระพุทธศาสนาอยู่ที่ภาวนา ต้นลำใหญ่ที่สุดอยู่ที่ภาวนา กิ่งก้านสาขาดอกใบเป็นทานศีลไป ใหญ่ที่สุดคือภาวนา แต่ชาวพุทธเราไม่เข้าใจเรื่องภาวนาเลย ถิ่งว่าเหลวไหลมาก เราก็พูดอย่างนั้นเมื่อวานนี้ เพราะไม่เข้าใจจุดที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอน อันนี้เป็นจุดใหญ่โตสำหรับชาวพุทธเรา ควรจะมีการอบรมใจในเวลา ๆ ประจำ ๆ แล้วจะได้เห็นปรากฏขึ้นมา แล้วหลักของพุทธศาสนาจะมารวมที่ใจ ๆ สุดท้ายตั้งขึ้นเป็นต้นลำที่ใจ กิ่งก้านสาขาดอกใบมารวมที่ใจหมด ชุ่มชื้นเบิกบาน การให้ทานไม่ได้ให้ทานอยู่ไม่ได้ การรักษาศีลไม่ได้รักษาอยู่ไม่ได้ เพราะรากฐานนี้มันคงตั้งดูดเพื่อทานเพื่อศีล เพิ่มพูนขึ้นไป อันนี้เป็นต้นลำ เพราะฉะนั้นจึงสอนตรงจุดนี้

ท่านผู้มีธรรมในใจแล้วอย่างพระอริยบุคคล มีพระโสดา เป็นต้น พอท่านสำเร็จพระโสดาแล้ว คำว่าศีล ๆ ท่านมาแล้วในหลักธรรมชาติ ไม่ต้องสมาทานศีลเหมือนอย่างสมาทานทั่ว ๆ ไป อย่างที่เราลากเราจูงกันไปนี่ ไปที่ไหนก็ มะยัง ภัณฑะ ๆ คือลากจูงกันไป อันนี้ ส่วนพระอริยบุคคลไม่จำเป็น ถิ่งจะเป็นผู้นำว่าพาธิลก็ตาม แต่พระอริยบุคคลนี้จะไม่เจตนาว่า เราธิลเพื่อเหยี่ยวยารักษาธิลของเราที่ขาดไปต่างพร้อยไปไม่มี หากพานำเฉย ๆ เจ้าของนั้นสมบูรณ์แล้วด้วยธิล นี้ละธรรมในหลักธรรมชาติ ออกจากจิตตภาวนา ใจได้หยั่งถิ่งนี้ปั๊บเท่านั้นแหละ ธรรมทั้งหลายเป็นเครื่องรักษาจิตดวงนี้หรือบำรุงธิลนี้จะมาเอง ๆ การให้ทานมันหากเป็นของมันไปเอง การรักษาธิลหมุนตัวเข้ามาเรื่อย แล้วการภาวนาถิ่งเน้นหนัก ๆ

นี่ละหลักพุทธศาสนาของเรา เราอย่ามองข้ามไปนะ แล้วเมื่อวานนี้เทศน์ถิ่งขนาดเอาตัวออกถิ่งเหมือนกัน เพราะเราเทศน์นี้เราไม่ได้เทศน์ด้วยการลูบ ๆ คลำ ๆ เราบอกตรง ๆ เลย เวลาลูบคลำเราก็ยอมรับว่าลูบคลำ ณะะ ก็บอกมาโดยลำดับ ถิ่งแต่เรียนหนังสือนี้ลูบคลำไปตลอด เรียนจนกระทั่งถิ่งนิพพานก็ลูบคลำไปถิ่งนิพพาน

นี่ก็วกเข้าหาพ่อแม่ครูจารย์มั่นเมื่อวาน ก็รากใหญ่อยู่ที่นี่จะไม่ให้มาที่นี่จะมาไหน ความสงสัยสนเท่ห์เรียนถึงนิพพาน มันก็ตามต้อนไปถึงนิพพาน พัดกันอยู่บนนิพพาน ความสงสัย นิพพานมีหรือไม่มีน้ำ เห็นไหมล่ะ พอไปถึงพ่อแม่ครูจารย์มั่น หือขึ้นทันทีเลย เปรี้ยง ๆ ไล่เข้ามา ๆ ถึงก็กลืนเฉียว ที่นี้ความสงสัยมรรคผลนิพพาน บาปบุญ นรกสวรรค์ หมดเลยที่เดียว ทั้ง ๆ ที่กิเลสเรามีอยู่ในหัวใจนะ แต่ความสงสัยที่เคยแบกหามมานั้นหมดโดยสิ้นเชิงจากธรรมะของท่านที่สอน จากนั้นก็เอาจริง ถึงได้พัดกันเต็มเหนี่ยว

นี่ละภาคปริยัติ ภาคปฏิบัติ เมื่อวานนี้ก็ได้เทศน์ถึงภาคปริยัติ ภาคปฏิบัติ ภาคปริยัติเป็นแบบแปลนแผนผัง บอกตรง ๆ เลยเมื่อวานนี้ ภาคปฏิบัตินำเอาแบบแปลน ออกมาทางปลุกบ้านปลุกเรือน แล้วสำเร็จเป็นหลังขึ้นมา สำเร็จขึ้นมาชั้นใดตอนใดจะเห็นประจักษ์ ๆ

นี่ผู้นำปริยัติออกมาปฏิบัติแล้ว จะรู้เห็นตามที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้เป็นลำดับ ลำดไป ถ้ามีแต่เพียงว่าเรียนเฉย ๆ มันก็เป็นนอนแทะกระดาษ บอกตรง ๆ อย่างนี้เลย ใครเรียน ความจำเฉย ๆ ละกิเลสไม่ได้นะ ละไม่ได้ ใครเรียนก็เรียนได้ ผู้หญิงผู้ชายเด็กผู้ใหญ่เรียนได้หมด แต่ได้เพียงความจำ ความจริงไม่มี ถ้าเป็นความจริงแล้ว ความจำได้แล้วมาหาความจริงก็เจอความจริง เช่นอย่างเราดูแผนที่มาวัดป่าบ้านตาด แผนที่นั่นคือแปลน เข้าใจไหม ไปวัดป่าบ้านตาดไปเส้นไหน ๆ ไปตรงนั้น แยกตรงนั้น ๆ เขาบอกมา เราก็เดินมา ๆ ถึงวัดป่าบ้านตาดก็ กี่ภาคปฏิบัติคือการก้าวเดินมา พอมาถึงวัดป่าบ้านตาดหายสงสัย นี่ภาคปฏิเวธ เข้าใจไหม มาถึงที่แล้ว ชั้นนี้ ๆ เป็นระยะ เป็นปฏิเวธเป็นลำดับลำดา

นี่ละถ้ามีภาคปฏิบัติ กิเลสจะค่อยถลอกปอกเปิก จนกระทั่งหมดไปโดยลำดับลำดา ถ้ามีแต่ภาคปริยัติ แบกคัมภีร์หลังหักก็ไม่เกิดประโยชน์ ธรรมะท่านไม่ได้บอกว่าแก้กิเลสด้วยการเรียนเฉย ๆ แก้กิเลสด้วยการเรียนแล้วมีภาคปฏิบัติ แล้วก็ไปผลคือ ปฏิเวธขึ้นมา ๆ ท่านว่าอย่างนั้น นี่ละศาสนา

เราถึงได้เทศน์เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะเราจวนจะตายแล้วนี่ แล้วใครจะมาเทศน์อย่างนี้ ไม่ใช่คุณนะ เอาความจริงมาพูด จะว่าคุยอะไร เวลาไม่รู้ก็บอกไม่รู้ อย่างที่แบกความสงสัยไปหาพ่อแม่ครูจารย์ นั่นแบกไป เวลาได้ทราบจากท่านแล้วความสงสัยนั้นหายหมด ที่นี้พอใจที่จะก้าวเดินตามนั้น หายสงสัยว่ามีแน่ เช่น วัดป่าบ้านตาดมีแน่ เอ้า ที่นี้ก้าวตามทางเข้ามา เราก็ก้าวตามทางเข้ามาโดยลำดับ นี่ก็เหมือนการปฏิบัติ จนกระทั่งถึงขั้นว่า ไม่ทูลถามพระพุทธเจ้าก็บอก เมื่อวานนี้ก็ประกาศบ้าง ๆ แล้วนี่ ลงแม่น้ำมหาสมุทร แม่น้ำสายไหน ๆ ก็ตาม เวลาไหลลงสู่มหาสมุทรแล้ว เรียกมหาสมุทรคำ

เดียว แม่น้ำสายไหน ๆ คือแม่น้ำสายต่าง ๆ ทั่วโลก มันไหลลงสู่มหาสมุทร พอถึงนั้น แล้วเรียกมหาสมุทรได้คำเดียว

อันนี้ก็เหมือนกัน บรรดาพุทธบริษัททั้งหลายที่บำเพ็ญศีลธรรม ตามกำลังความสามารถของตน นั้นแหละเท่ากับแม่น้ำสายต่าง ๆ แต่ละคน ๆ ไหลเข้ามา ๆ สู่อธรรมอันใหญ่หลวง ซึ่งเทียบกับมหาสมุทร ที่นี้ต่างคนก้าวเข้ามา ๆ ไกลเข้ามา ๆ ผู้บำเพ็ญบารมี ยังมีน้อยก็อยู่ห่างไกล แล้วบำเพ็ญเข้ามาเรื่อย ไกลเข้ามา ๆ พอถึงนี้ก็กั้นเท่านั้นเอง เท่ากับแม่น้ำสายต่าง ๆ เข้ามาถึงมหาสมุทรเลย เป็นมหาสมุทรอันเดียวกันเท่านั้น ไม่ต้องถามหาที่ไหนอีกแล้ว

อันนี้พอจิตนี้ก้าวเข้ามาถึงวิมุตติหลุดพ้น เรียกว่าธรรมธาตุล้วน ๆ แล้ว ไม่ต้องถามหาพระพุทธเจ้าพระสงฆ์สาวกองค์ใด คืออันนี้แลที่เทียบกับมหาสมุทร ธรรมธาตุนี้ แลเทียบกับมหาสมุทร แล้วไม่ต้องทูลถามพระพุทธเจ้า นี้แลคือพระพุทธเจ้าแท้เป็น อย่างนี้ พระธรรมแท้เป็นอย่างนี้ พระสงฆ์แท้คืออันนี้ ไม่ได้ไปหาที่ไหน ไม่ได้ว่ามาจากไหนจากนี้อะไร ไม่ว่า เราเคยบำเพ็ญบารมีมาตั้งแต่โน้นเท่านั้นเท่านี้ ไม่ใช่ นั้นสายทางนี้คือที่ถึงที่จุดมุ่งหมายซึ่งเราต้องการ นี้แล เท่านั้นพอ เข้าใจไหมละ

เมื่อวานก็ได้เทศน์เปรี้ยงอย่างนี้ เพราะเขาจะออกอากาศ คือเขาจะถ่ายทอดสด เราก็คิดเห็นคนทั่วประเทศไทยทั้งผู้ตั้งใจปฏิบัติ มีอยู่ทั่ว ๆ ไป หลักใหญ่อยู่ตรงนี้ เรา จึงเปิดออกไปให้ถึงที่เลยเมื่อวาน ไม่มากก็ให้ถึงที่ ๆ เพื่อจะได้ยึดเป็นคติตัวอย่างเป็น ลำดับลำดับไป แล้วเทศน์อย่างนี้ไม่ได้คุย เอาใครมาเทศน์ เราจะขอฟังวะ วาจี้เลย เรา ไม่ได้คุยเอาความจริงมาพูดนี้

พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้ว เป็นธรรมสอนโลก พระพุทธเจ้าสอนโลกจนเป็นศาสนา ของโลกทั้งสามได้ ทำไมเราปฏิบัติอย่างพระพุทธเจ้า รู้อย่างพระพุทธเจ้าแล้วสอนโลก ไม่ได้ มันขัดต่อธรรมพระพุทธเจ้ามีตรงไหน พระพุทธเจ้าเป็นศาสนาสอนโลก ธรรมนี้ก็ เป็นธรรมสอนโลก เราปฏิบัติเพื่อรู้ในตัวของเราแล้วมาระบายหรือเทศน์ว่าการให้ใคร ฟังจะผิดที่ไหน เข้าใจไหม

เขาหาความชั่ว เจอความชั่วเห็นอยู่เต็มตา เราหาความดีเห็นความดีเต็มตา เอา มาพูดให้กันฟังไม่ได้มีอย่างหรือ ถ้าพูดได้แต่ความชั่วความดีพูดไม่ได้ ศาสนาหมด เข้าใจไหม ถูกกิเลสปิดหมด นั้น มันก็พูดได้ทั้งชั่วทั้งดีละซี ของมีอยู่ด้วยกันเสมอกัน นี้ว่าจะไม่เทศน์อะไร ไปใหญ่แล้วนะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com